

Het Hamas Handvest

In artikel 1 van het Hamas Handvest lezen we dat het programma van de Islamic Resistance Movement wordt bepaald door Islam en in artikel 2 is te lezen dat de IRM een van de vleugels is van de Moslim Broederschap in Palestina.

In artikel 3 wordt nog eens verwezen naar de woorden van Allah: "Ik heb de jinn en de mensen geschapen uitsluitend met het doel te aanbidden". En in artikel 5 wordt gesproken over de noodzaak om de Islam te adopteren als een 'leefwijze'. In het hierop volgende artikel wordt de dichter Mohamed Ikbâl geciteerd die schreef: "Hij die het leven zonder religie accepteert, heeft zijn hele leven lang de vernietiging als gezelschap".

In artikel 7 wordt gesteld dat de IRM een van de schakels is in de strijd tegen de Zionistische indringers en volgt het citaat: "De Dag des Oordeels breekt niet aan voordat de Moslims de Joden bevechten (en daarbij de Joden doden), niet voordat de Joden zich verbergen achter bomen en stenen. En de bomen en stenen zullen zeggen O Moslims, O Abdullah, er zit een Jood achter mij, kom en dood hem. Alleen de Gharkadboom (kennelijk een of andere boomsoort) zal die woorden niet spreken want het is een van de bomen van de Joden".

Artikel 11 meldt dat de IRM gelooft dat het land van Palestina een Islamitisch Waqf is dat geheiligd is voor toekomstige Moslim generaties tot aan de Dag des Oordeels. En aangezien dit het geval is, wie zou dan nog een wettige claim op dit land kunnen leggen. De enige wet die hier erkend wordt is de Sharia zoals die geldt in ieder land dat de Moslims met geweld hebben veroverd.

In artikel 12 lezen we dat nationalisme onderdeel uitmaakt van het religieuze gedachtegoed. Niets in nationalisme is betekenisvoller of dieper dan in het geval dat een vijand

Moslim land zou betreden. Het weerstaan van de vijand is de individuele plicht van iedere moslim.

In artikel 13 wordt dan ook logischerwijs gekonkludeerd dat zogenaamde vreedzame oplossingen en internationale conferenties in tegenspraak zijn met de principes van de IRM. Er is dan ook geen enkele oplossing voor het Palestijnse vraagstuk dan door toedoen van de jihad.

In artikel 14 wordt gesteld dat de bevrijding van Palestina een zaak is van drie cirkels: de Palestijnse, de Arabische en de Islamitische cirkel. Elk van deze cirkels heeft zijn eigen rol in de strijd tegen het Zionisme. In het hierop volgende artikel wordt nog eens herhaald dat het noodzakelijk is de overtuiging dat het Palestijnse probleem een religieus probleem is, en alleen op basis daarvan benaderd kan worden, dat het noodzakelijk is die gedachte post te doen vatten in de geesten van de Moslim generaties.

In artikel 20 wordt zonder enige toelichting opeens gesproken van de Nazi behandeling door de Joden. Dat wil zeggen dat de Joden ervan beschuldigd worden te kiezen voor het collectief straffen van hun vijanden en geen onderscheid maken tussen mannen, vrouwen en kinderen. Die beschuldiging rechtvaardigt het gebruik van de term Nazi.

Artikel 22 is ronduit antisemitisch wanneer gesteld wordt dat de vijand met zijn geld de wereld van de media, nieuwsagentschappen, de pers en de wereld van de omroepen beheerst; dat de vijand met zijn geld in revolutionaire bewegingen rommelt en achter de Franse en de communistische revolutie zaten, zowel als de meeste andere ons bekende revoluties; met zijn geld geheime genootschappen stichtte zoals de Vrijmetselarij, de Lions en de Rotary clubs. Ja, sterker nog, de vijand zat ook achter WO I en WO II!

In artikel 27 gaat de IRM in op de houding tegenover de PLO. De PLO is een broederorganisatie maar helaas ver van de stam

verwijderd geraakt en een seculiere beweging geworden. Dat is de reden waarom de IRM de PLO voorlopig af moet wijzen, hun gedachtegoed is immers niet verenigbaar met een seculiere ideologie.

In artikel 32 stelt het Handvest dat de aanhangers van de drie religies – Islam, Christendom en Judaïsme – in vrede kunnen samenleven maar uitsluitend onder de vleugels van de Islam!

Het Zionisme is er volgens artikel 33 op uit om langzamerhand de gehele wereld over te nemen. Het verlaten van de cirkel van strijd tegen het Zionisme is hoogverraad, en vervloekt is hij die aldus handelt.

Tot zover deze samenvatting van een extreem duistere en huiveringwekkende tekst. Een typisch voorbeeld van een hermeneutische tekst, gebaseerd op cirkelredensaties rond het middelpunt dat door de Koran wordt gevormd. Welke analyse je ook los zou willen laten op de tekst van het Handvest, een vrij denkende Europeaan kan zich hier nimmer in vinden. De tekst van het Hamas Handvest is in mijn ogen een perverse tekst die qua intenties en gedachtegoed niet onder doet voor bijvoorbeeld Mein Kampf. De tekst van het Hamas Handvest is een tekst, intelligente mensen onwaardig.

Wat betekent dit alles in het licht van het actuele conflict? Misschien is het goed samen te vatten wat de min of meer feitelijke of objectiveerbare gegevens en uitgangspunten zijn:

- De staat Israël is een politiek feit.
- De oprichting van de staat Israël bracht een vluchtelingenstroom van 700.000 Palestijnen met zich mee.
- Deze vluchtelingen krijgen geen recht van terugkeer.
- De Palestijnen zijn er nooit in geslaagd een zekere mate van politieke eenheid te bewaren (net een echt volk dus).
- Hamas is langs democratische weg aan de macht gekomen.

Corruptie binnen de PLO en El Fatah waren zeker stimulerende factoren hierbij.

- Hamas heeft heel goed begrepen – en dat staat ook letterlijk in hun Handvest, ook al ontbreekt dat in bovenstaande samenvatting – dat een politieke beweging een maatschappelijke beweging moet zijn die alle sectoren van de samenleving bestrijkt.
- Israel is militair volstrekt superieur aan de Palestijnen.
- Hamas bestookt Israel met amateuristische raketten en daagt daarmee Israel telkenmale uit.
- Israel laat in de huidige militaire acties geen internationale waarnemers of (oorlogs)verslaggevers toe. Wie in een geblindeerde auto rijdt, heeft wat te verbergen.
- Israel lapt VN-resoluties aan haar laars alsof het niks is.
- Het Westen breekt een muur af, Israel richt er een op.
- Israel gaat gewoon door met het oprichten van kolonies en nederzettingen in de bezette gebieden, annexeert grond en eigendom van Palestijnen of gedooft dat de extremisten onder hen zulks doen.
- Hoe Hamas ook over Israel mag denken, niet ontkend mag worden dat zelfs Hamas bereid is de 1967 grenzen te aanvaarden, dat is een impliciete erkenning van het bestaan van de staat Israel.

Mijn persoonlijke overtuiging is de volgende: Israel is de huidige oorlog begonnen als verkiezingstactiek: Kadima en de Arbeiderspartij zijn bang voor Likud en de extremisten, zoals gebruikelijk zijn politici bang hun machtsbasis te verliezen. Hamas gijzelt de Palestijnen voor hun particuliere religieuze drijfveren en paren dat aan doorzettingsvermogen, volharding en moed. Ook acteren ze politiek redelijk slim en slagen ze erin de Palestijnen aan zich te binden. Deze oorlog is volstrekt onzinnig en vermijdbaar en in dezelfde mate pervers en misplaatst. Het gesmijt met raketten door Hamas is

verwerpelijk maar tegelijkertijd wel begrijpelijk: andere strijdmiddelen hebben ze niet en de symbolische waarde ervan is vele malen groter dan de risico's voor Israelische burgers op inslagen, gewonden en doden.

Dat Israel zich hierdoor laat uitdagen vind ik strategisch gezien een blunder, tenzij men graag een aanleiding vindt om de Gaza strook binnen te vallen en er eens flink huis te houden. Welnu, dat zien we nou dus elke dag gebeuren. Dat Israel stelt legitieme zelfverdedigingsdoeleinden na te streven klinkt misschien redelijk maar wat is er nu slim of redelijk aan het kweken van onstilbare haat? En stel dat Hamas als morele overwinnaar tevoorschijn komt – en ze zijn er heel sterk in de werkelijkheid in die termen te interpreteren – hoe blij moeten de Palestijnen daarmee zijn wanneer de ware religieuze aard zich later aan hen opdringt en niet meer uit hun samenleving geband kan worden? (Vergelijk hoe iedereen, ook in het Westen, de val van de sjah van Perzië kon billijken tot bleek dat het alternatief het kwaad kwadrateerde?)

Er is in de Arabische wereld allang consensus over de 1967 grenzen. Israel is daarvan niet onder de indruk en het zijn binnenlandse politieke redenen die tot de huidige status quo hebben geleid: onwil tot vrede. De Palestijnen hebben recht op een eigen staat, recht op de 1967 grenzen en recht op terugkeer van vluchtelingen. Maar laten we hopen dat Hamas geen kans krijgt haar Handvest ten uitvoer te brengen. Het zullen donkere tijden worden.

Enno Nuy

Januari 2009